

Arrest

nr. 302 987 van 11 maart 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P.-J. DE BLOCK
Sint-Bernardusstraat 96-98
1060 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 2 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken H. CALIKOGLU.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. DE BLOCK.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 13 februari 2024.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 februari 2024 de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op (...) 1993 te Kismayo, Lower Juba en de Somalische nationaliteit te bezitten. U verhuisde met uw gezin op 3 jarige leeftijd naar Afmadow, Lower Juba. U bent religieus moslim en

behoort etnisch tot de clan Ogaden. U volgde 7 jaar koranonderwijs. U werkte te Afmadow als waterbezorger voor mensen met behulp van een ezelkar. Ongeveer 1 jaar voor uw vertrek uit Somalië werkte u als geitenhandelaar waarbij u geiten kocht te Afmadow en deze te voet naar Kismayo bracht om daar te verkopen. Op een van uw tochten werd u net voor Kismayo tegengehouden door militanten van Al Shabaab die u vroegen en verplichtten om voor hen informatie te verzamelen over de overheid in Afmadow. U zette uw weg verder naar Kismayo met de belofte hen op te bellen bij aankomst, maar u keerde met een auto via een omweg terug naar Afmadow. Al Shabaab belde u op en zeiden u dat u had geweigerd met hen samen te werken en ze u zouden doden. U verliet Somalië op 23 september 2023 met behulp van een smokkelaar en trok naar Kenia. Korte tijd later nam u een vliegtuig naar Turkije om vandaar een vliegtuig te nemen naar België. U werd op 16 januari 2024 op de luchthaven van Zaventem door de Belgische politie gearresteerd en diende op 17 januari een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid – u heeft immers getracht het Rijk illegaal te betreden, leefde de wettelijke voorwaarden tot binnenkomst, die u geacht wordt te kennen, niet na, en beschikte derhalve niet over een geldig reisмотief – rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 13 februari 2024 p 3 [verder NPO]), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit. Dit is nochtans belangrijk voor de beoordeling van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Identiteit, nationaliteit en herkomst maken immers de kernelementen uit in een asielerprocedure. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielerlaas kan beoordeeld worden. Het principe van internationale bescherming als surrogaat en laatste uitweg voor het ontbreken van een nationale bescherming, veronderstelt de plicht van elke verzoeker eerst de nationaliteit en bescherming te benutten waarop hij aanspraak kan maken. Bij de beoordeling van de noodzaak aan internationale bescherming en derhalve de vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, is het essentieel bij voorbaat te bepalen in welk(e) land(en) van herkomst enerzijds de vrees voor vervolging of het risico van ernstige schade ingeroepen wordt en anderzijds in welk(e) land(en) van herkomst bescherming kan worden gezocht en effectief kan worden ingeroepen in de zin van artikel 48/5, § 1 en 2 van de Vreemdelingenwet. De commissaris-generaal heeft dan ook terecht uw voorgehouden herkomst en nationaliteit grondig bevraagd en beoordeeld. Indien u beweert de Somalische nationaliteit en herkomst te hebben, dan dient uw ingeroepen vrees voor vervolging of ernstige schade evenals de mogelijke nationale bescherming ten opzichte van Somalië te worden beoordeeld. Indien de verklaringen over de voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst niet aannemelijk geacht worden, maakt u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk en dient de commissaris-generaal te besluiten tot de weigering van internationale bescherming.

In casu werden volgende vaststellingen gedaan.

Peilend naar uw profiel verklaarde u dat u bent geboren in Kismayo en u op 3 jarige leeftijd verhuisde naar Afmadow en nergens anders in Somalië te hebben gewoond (NPO p 4). U gaf aan er 7 jaar koranonderwijs te hebben gevolgd (NPO p 6) en er te hebben gewerkt met een ezelkar waarbij u water

van de waterputten naar bewoners bracht met een ezelskar (NPO p 8). U verklaarde dat u een jaar voor uw vertrek uit Somalië heeft gewerkt als geitenhandelaar waarbij u geiten kocht op de geitenmarkt van Afmadow en deze te voet naar Kismayo bracht waar u ze doorverkocht (NPO p 8 en 9).

Rekening houdend met uw verklaringen meet u zichzelf het profiel aan van een handelaar die zijn ganse bewuste leven in Afmadow heeft gewoond en voor zijn vertrek een jaar als geitenhandelaar tussen Afmadow en Kismayo heeft gewerkt. Er mag bijgevolg van u verwacht worden dat u correcte en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over Afmadow en de dichte omgeving. Gezien u aangaf 1 jaar voorafgaand aan uw vertrek uit Somalië te hebben gewerkt als geitenhandelaar tussen Afmadow en Kismayo mag van u ook verwacht worden dat u correcte en gedetailleerde verklaringen zou kunnen afleggen over de route tussen die 2 steden en wat zich daar bevindt.

Toen u werd gevraagd wat de afstand is tussen Afmadow en Kismayo – een afstand die u rekening houdend met uw profiel vrij goed zou moeten kunnen inschatten – gaf u verkeerdelijk aan dat dit 217 kilometer bedraagt (NPO p 5). De afstand van Afmadow naar Kismayo bedraagt slechts 115 kilometer (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u zichzelf het profiel aanmeet van iemand die te voet met geiten die route en deze afstand geregeld diende af te leggen, maar u dit niet correct of bij benadering kan inschatten doet reeds sterke afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u voorgehouden profiel alsook aan uw herkomst uit Afmadow.

U verklaarde verder dat uw vader onderweg was naar het ziekenhuis van Dhobley en is gestorven door een landmijn op de route van Afmadow naar Dhobley. Bevraagd naar de afstand kon u daar niet op antwoorden (NPO p 6 en 7). Nochtans had u op basis van uw verklaringen dit traject al eens afgelegd gezien u aangaf Somalië te hebben verlaten vanuit Afmadow en u naar Dhobley vluchtte (Vragenlijst CGVS d.d. 25 januari 2024 punt 3.5) waardoor er van u wel mag verwacht worden dat u daar bij benadering zou kunnen op antwoorden of uitgebreidere verklaringen zou over kunnen afleggen wat niet het geval is. Eveneens opmerkelijk is dat u aangaf dat het ziekenhuis van Dhobley de bestemming was van uw vader. Bevraagd waarom uw vader daarvoor naar Dhobley moest reizen, herhaalde u dat hij op weg was naar het ziekenhuis en na aandringen van de PO gaf u aan dat er geen goede dokter is in Afmadow (NPO p 7). Nochtans blijkt dat er zich in Afmadow een 'general hospital' of algemeen ziekenhuis bevindt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) waardoor hoegenaamd niet kan ingezien worden en het dus ook niet aannemelijk is dat uw vader naar Dhobley zou moeten gaan voor medische verzorging.

Verder bevraagd over de stad Afmadow kon u enigszins correct aangeven dat de geitenmarkt in het oosten van de stad is gelegen (NPO p 8). U stelde verder dat u in de wijk Bulu Gunar woonde en bevraagd waar deze wijk is gelegen stelde u enigszins verrassend dat u 'denkt' dat het in het zuiden ligt (NPO p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat er geen namen van verschillende wijken van Afmadow werden teruggevonden via verschillende bronnen. Daarnaast is het vooral opmerkelijk dat u denkt dat uw wijk in het zuiden is gelegen. Rekening houdend met uw profiel als geitenhandelaar die te voet door het Somalische landschap trekt naar Kismayo zou van u minsten mogen verwacht worden dat u windrichtingen correct zou kunnen meegeven wat hoegenaamd niet het geval is.

Gevraagd wat men zou tegenkomen als je een kleine kilometer buiten de stad in de richting van het westen zou gaan, vroeg u of de protection officer de steden tussen Afmadow en de grens met Kenia zou horen waarop u werd duidelijk gemaakt dat er werd gevraagd wat er net buiten de stad te zien is op weg naar Qoqani (een stad ten westen van Afmadow nvdr.) waarna u - de vraag ontwijkend - verklaarde dat je dorpen passeert zoals Xajo (een dorp op ongeveer 33 km ten westen van Afmadow langs de weg naar Qoqani nvdr.). Nochtans valt duidelijk op te merken dat er zich op een kleine kilometer afstand ten westen van de stad een kleine omheinde nederzetting te vinden is.

Bevraagd naar de locatie van de zendmasten in Afmadow gaf u zonder verdere uitleg aan dat ze in de stad staan en gevraagd waar ze precies zijn gesitueerd, stelde u verkeerdelijk dat ze richting Qoqani staan als je de stad verlaat. Gevraagd in welke richting je moet stappen om van de zendmasten (die op 50 meter afstand ten noorden van het ziekenhuis staan nvdr.) naar het ziekenhuis te gaan, gaf u aan dat ze niet ver van elkaar staan en het ziekenhuis aan het politiekantoor is gelegen. Opnieuw gevraagd in welke richting ze zijn gesitueerd, verklaarde u - compleet gevrijwaard van enige doorleefde ervaring - dat u het niet kan beschrijven gezien u daar op dat moment niet staat (NPO p 13). Er dient daarbij opgemerkt dat u niet op de hoogte bent van de locatie van de zendmasten die in een kleine cluster in het centrum van de stad terug te vinden zijn wat verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw herkomst uit Afmadow.

Bevraagd naar de locatie waar vliegtuigen kunnen landen nabij Afmadow verklaarde u dat ze kunnen landen op het vliegveld dat u situeert in Tuwaney (wat overigens op geen enkele bron of kaart werd teruggevonden) en gevraagd waar dat is gelegen, verklaarde u vaagweg dat zich dat voorbij het politiekantoor bevindt. Gevraagd in welk richting dat dan is gelegen, verklaarde u dat u dat niet weet. U vermeldde nog dat het gelegen is in de buurt van de militaire basis dewelke niet werd teruggevonden

tussen de militaire basis en het politiekantoor (NPO p 13). Er kan enkel vastgesteld worden dat u niet weet dat de landingsbaan voor vliegtuigen ten noorden van Afmadow is gelegen.

Bevraagd naar uw werkzaamheden als geitenhandelaar en gevraagd wat u allemaal meenam op de tocht van Afmadow en Kismayo verklaarde u enkel eten voor u zelf mee te nemen en gevraagd of u geen wapen meenam stelde u van niet. U duidelijk gemaakt dat er daar ook wilde dieren leven (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier), gaf u aan dat u meestal overnachtte in een dorp (NPO p 9) wat geen aannemelijke verklaring is om uw kudde te kunnen beschermen. Er dient daarbij opgemerkt dat u zeer vage beschrijvingen aangeeft van uw voorbereiding van uw voettocht van 115 kilometer doorheen het landschap van Jubaland met een kudde geiten in het licht van de aanwezigheid van agressieve en gevaarlijke dieren die vooral nog in Jubaland voorkomen wat de geloofwaardigheid van het door u aangemeten profiel van geitenhandelaar verder ernstig onder druk zet.

Bevraagd naar de plaatsen die u tegenkwam van Afmadow naar Kismayo verklaarde u deels correct dat men Biido (Miido), Biibi, Jana Cabdalle en Beerxaani (Berhani) tegenkomt (NPO p 13). Gevraagd waar u aan water kon komen voor uw dieren herhaalde u de dorpen Bibii, Jana Abdalle en Berhani. Gevraagd of u ergens onderweg een rivier diende over te steken gaf u aan dat er daar geen rivier is en gevraagd of er ook ergens een tijdelijke seizoensgebonden stroom is, stelde u zonder meer van niet (NPO p 13 en 14). U doorheen het persoonlijk onderhoud de naam Harboole voorgeworpen, stelde u dit te herkennen en situeerde u dit buiten Afmadow in de richting van Qoqani (NPO p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat Harboole een dorpje of nederzetting is gelegen langs de route van Afmadow naar Kismayo, dat er net ten noorden van Harboole ook een (seizoensgebonden) stroom loopt die men dient over te steken onderweg naar Kismayo. Het gegeven dat u dit niet weet, doet ernstig en fundamenteel afbreuk aan uw profiel van geitenhandelaar die het traject Afmadow – Kismayo meermaals heeft afgelegd.

Bevraagd naar belastingen die u betaalde op uw werkzaamheden verklaarde u dat u zowel de overheid als Al Shabaab betaalde (NPO p 9). Dieper ingaand op dit thema verklaarde u dat u als handelaar verplicht via EVC (elektronische betalingen nvrd.) belastingen moest betalen aan Al Shabaab. Gevraagd naar de plaats waar u die belastingen moest betalen, kon u daar niet onmiddellijk op antwoorden en verklaarde u dat u door hen werd opgebeld (NPO p 10). U verklaarde verder dat u een maandelijks vast bedrag van 200 dollar diende te betalen en gevraagd hoe Al Shabaab weet dat u belastingen heeft betaald, gaf u aan dat er iemand is te Jilib die voor hen werkt die u opbelt en u steeds betaalt via één nummer (NPO p 10 en 11).

Er dient daarbij opgemerkt dat op basis van openbaar beschikbare informatie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) kan vastgesteld worden dat er op de route van Afmadow naar Kismayo verschillende checkpoints van Al Shabaab te vinden zijn onder andere in de dorpen die u aanhaalde, dat er daar ter plaatse belasting moet betaald worden aan Al Shabaab, dat er een bewijs van betaling wordt afgegeven zodat de volgende checkpoints kunnen gepasseerd worden zonder opnieuw belasting te moeten betalen en dat de belastingen gestandaardiseerd zijn waarbij er vaste bedragen voor voertuigen bestaan en variërende belasting afhankelijk van het type goederen en de hoeveelheid.

Dat u niet kon antwoorden op de vraag waar u precies belastingen moest betalen staat in schril contrast met uw beweerd profiel van geitenhandelaar langs de route Afmadow – Kismayo waar er van u verwacht mag worden dat u perfect op de hoogte zou moeten zijn waar deze checkpoints zich bevinden wat niet het geval is. Daarnaast blijken uw verklaringen dat u een maandelijks vast bedrag moest betalen ook tegenstrijdig met de informatie in het verslag. Voorts kon u ook niet antwoorden op de vraag welke munteenheid (Somalische shilling) er in Somalië gebruikt wordt (NPO p 10) wat ook uw beweerde Somalische nationaliteit strek onder druk zet.

Opmerkelijk is dat de informatie die u wel correct kon meegeven over Afmadow en de route vanuit Afmadow naar Kismayo allemaal terug te vinden is via google maps. De zaken die u niet correct kon meegeven is informatie afkomstig van andere bronnen wat doet vermoeden dat de informatie die u wel correct kon meegeven u zichzelf heeft aangeleerd en dit niet gebaseerd is op doorleefde ervaringen.

Rekening houdend met bovenstaande vaststellingen kan enkel vastgesteld worden dat u uw herkomst uit Afmadow en uw profiel als geitenhandelaar tussen Afmadow en Kismayo niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Er wordt evenwel niet getwijfeld aan uw etnische herkomst [Ogaden clan]. U spreekt Somali en kon bijvoorbeeld correct meegeven dat de eerste minister van Somalië Hamza Abid Barre van de Ogaden clan is wat uw affiniteit met uw clan aantoon. Er dient daarbij evenwel opgemerkt dat de Ogaden ook in grote mate voorkomen in onder andere Ethiopië en het oosten van Kenia (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) en het behoren tot de Ogaden clan niet zonder meer betekent dat u de Somalische nationaliteit bezit.

Dit gezegd zijnde dient er op gewezen te worden dat de Belgische politiediensten op uw mobiele telefoon foto's hebben teruggevonden van uw Keniaanse paspoort, van uw Keniaanse identiteitskaart en van een temporary permit uitgegeven onder de autoriteit van de Keniaanse migratiediensten wat u toelaat om als

zakenman te reizen in Oost-Afrika en Zuid-Soedan (zie grensverslag in het administratief dossier en foto's toegevoegd aan het administratief dossier).

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat de Keniaanse identiteitsdocumenten op uw naam en met uw foto, in uw mobiele telefoon teruggevonden werden, er werd u letterlijk gevraagd of u beschikt over de Keniaanse nationaliteit, én er werd u op gewezen dat u daarover eerlijk moet zijn (NPO p. 15). U bleef er evenwel bij dat al uw Keniaanse identiteitsdocumenten vals zijn, en u deze bekwam via een smokkelaar (NPO p. 14-15). U erop gewezen dat de op uw mobiele telefoon teruggevonden Keniaanse identiteitskaart, afgegeven wrd op 07/02/2017, meer dan 6 jaar voorafgaand aan de problemen omwille van dewelke u Somalië beweerdelijk verliet, en meer dan 6 jaar voorafgaand aan de datum van afgifte van het Keniaans paspoort dat op uw mobiele telefoon teruggevonden werd, verklaarde u – eerder vaagweg en weinig verhelderend – dat de smokkelaar u had gezegd dat hij eerst voor u een identiteitskaart zou laten opstellen, en er een vroegere datum zou opzetten. Gevraagd naar het temporary permit dat op uw mobiele telefoon teruggevonden werd, verklaart u te 'denken' dat u dat document nodig had om het paspoort te laten opstellen (NPO p. 15). U erop gewezen dat dit document reeds werd afgegeven in het jaar 2019, en eruit blijkt dat u de Keniaanse nationaliteit zou bezitten en zakenman bent, verklaart u dat dat papier niet van u zou zijn, dat het een vals document zou zijn, waarop uw foto werd geplakt en de naam verwijderd. Gevraagd waarom, antwoordde u dat u ten aanzien van de [Keniaanse] overheid moest bewijzen dat u zakenman was, om een paspoort te kunnen laten opstellen.

Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen omtrent de documenten die op uw mobiele telefoon werden teruggevonden, hoegenaamd niet weten te overtuigen. Immers, hoewel u verklaart dat uw identiteitskaart door de smokkelaar opzettelijk een vroegere afgiftedatum heeft (2017 ipv 2023), valt op geen enkele wijze in te zien waarom dit überhaupt nodig zou zijn – nergens uit de aan het administratieve dossier toegevoegde informatie, kan immers blijken dat iets dergelijks vereist zou zijn om een Keniaans paspoort te kunnen aanvragen. Voorts zijn uw verklaringen betreffende het 'temporary permit' op uw naam, geenszins coherent. Immers, u stelt dat het een vals document zou zijn waarop uw foto geplakt zou zijn en uw naam vermeld, ten einde te kunnen bewijzen dat u zakenman was, iets dat vereist was om een Keniaans paspoort te kunnen aanvragen. Vooreerst dient hieromtrent opgemerkt dat nergens uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, blijkt dat het nodig zou zijn om te bewijzen dat men een zakenman is, alvorens een gewoon Keniaans paspoort te kunnen aanvragen. Verder dient opgemerkt dat nergens uit de foto van dit document dat op uw mobiele telefoon werd teruggevonden, op te merken valt dat uw foto er op geplakt zou zijn en de oorspronkelijke naam verwijderd zou zijn – integendeel, het document vermeldt tevens het nummer van de Keniaanse identiteitskaart op uw naam, afgegeven in 2017. Tot slot dient vastgesteld dat dit document afgegeven werd op 02/12/2019, en slechts een geldigheid vermeldt tot 30/11/2020. Uw verklaring dat u dit document zou hebben laten opmaken ten einde het kunnen voorleggen als bewijs bij een paspoortaanvraag in het jaar 2023, slaat derhalve nergens op gezien dit document toen reeds drie jaren vervallen was. Er kan enkel worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de documenten op uw naam, daterend tussen 2017 en 2023, teruggevonden op uw mobiele telefoon, geenszins weten te overtuigen, en aan deze geen enkel geloof kan worden gehecht.

Ter zake dient benadrukt te worden dat het in de eerste plaats aan u is om uw ware nationaliteit, identiteit en herkomst aannemelijk te maken. Er kan slechts worden vastgesteld dat u dit niet heeft gedaan. Het komt het CGVS niet toe om te speculeren over uw nationaliteit en verblijfplaats voor uw komst naar België, te meer u veelvuldig de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit de stad Afmadow gelegen in de provincie Lower Juba en daadwerkelijk over de Somalische nationaliteit te beschikken. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 13 februari 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit (NPO p 15). U werd bij

aanvang van het persoonlijk onderhoud er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (NPO p 3). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, het door u genoemd land van herkomst, vermits u niet over de Somalische nationaliteit beschikt."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het verbod van willekeur.

Na een theoretische uiteenzetting, stipt verzoeker aan onder immense stress te hebben gestaan tijdens zijn interviews door de asielinstanties en dat deze stress er potentieel toe heeft geleid dat hij enkele onduidelijke verklaringen heeft afgelegd. Verzoeker houdt echter vast aan zijn verklaringen en stelt formeel nooit wetens en willens te hebben gelogen. Er wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat verzoekers verklaringen dienen te worden geïnterpreteerd vanuit zijn specifieke achtergrond, scholingsgraad en algemene kennis.

Verzoeker hekelt verder dat de omstandigheden die hij inroept niet zouden volstaan om hem een beschermingsstatuut toe te kennen, ofschoon niet kan worden miskend dat er een stevige problematiek bestaat in zijn regio. Er wordt betoogd dat het CGVS het asielrelaas gemakkelijkschijnde afdoet als zijnde ongeloofwaardig en dientengevolge ook geen enkel onderzoek doet naar de situatie van willekeurig geweld in verzoekers land van herkomst. Verzoeker meent dat dit niet als duurzaam kan worden beschouwd en dat dit de reële bedreiging voor hem geenszins kan vermijden of zelfs afwenden. Voorts geeft verzoeker aan dat er ook geen enkel vluchtalternatief wordt besproken en betoogt dat zelfs al is er geen absolute zekerheid dat hij zou worden vervolgd op zijn minst uit de informatie die hij aanbrengt blijkt dat er een redelijke kans bestaat dat hij zal worden vervolgd zodat op zijn minst moet worden vastgesteld dat het asielrelaas gebeurd zou kunnen zijn.

Verzoeker stelt nog alles te hebben meegedeeld zoals dat van iemand met zijn profiel kan worden verwacht, rekening houdend met zijn algemene intelligentie en scholingsgraad.

Tot slot wijst verzoeker op objectieve informatie aangaande de situatie in Somalië.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op

basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land

van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

2.2.3. Waar de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd, wordt erop gewezen dat de materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, inhoudt dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

2.2.4. Beoordeling in het licht van de artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.2.4.1. Verzoeker verklaart dat hij is geboren te Kismayo en op driejarige leeftijd is verhuisd naar Admadow, Lower Juba en dat hij de Somalische nationaliteit heeft. Hij zou Somalië hebben verlaten wegens problemen met Al Shabaab.

2.2.4.2. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal geen geloof hecht aan verzoekers Somalische nationaliteit noch aan zijn voorgehouden herkomst uit Kismayo/Afmadow. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan de commissaris-generaal evenmin enig geloof hechten aan het vluchtrelaas en de door verzoeker aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee is verbonden.

2.2.4.3. De medewerkingsplicht in hoofde van verzoeker houdt in dat hij alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aanbrengt en dat hij zijn volledige medewerking verleent aan de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet vast te stellen.

Het komt in de eerste plaats aan verzoeker toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer zijn verklaringen en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

De bewijslast rust dus in beginsel bij verzoeker zelf, van wie wordt verwacht dat hij correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen.

Identiteit, nationaliteit en herkomst maken de kernelementen uit in een procedure om internationale bescherming. Het is binnen het kader van deze fundamentele gegevens dat een asielrelaas kan worden beoordeeld. Zowel voor de erkenning als vluchteling als voor de toekenning van de subsidiaire bescherming is het van cruciaal belang om het ‘land van herkomst’ (d.i. land van nationaliteit of, indien staatloos, het land van gewoonlijk verblijf) van de verzoeker om internationale bescherming vast te stellen, gelet op de rol van internationale bescherming ter vervanging van de bescherming die normaliter door de nationale overheid wordt verstrekt.

Bij het beoordelen van de nood aan internationale bescherming is het dus van belang te bepalen in welk land van herkomst verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is immers het werkelijke land van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging of ernstige schade en de mogelijkheden tot nationale bescherming zullen worden onderzocht. Er mag dus van verzoeker worden verwacht dat hij duidelijkheid schept over zijn land van herkomst, nationaliteit en verblijfplaatsen. Indien verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit het land van herkomst dat hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en een correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk en maakt hij eveneens de aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

2.2.4.4. De commissaris-generaal besluit op goede gronden dat verzoeker zijn voorgehouden Somalische nationaliteit en herkomst uit Afmadow gelegen in de provincie Lower Juba niet geloofwaardig maakt op basis van volgende vaststellingen:

- i) verzoeker kan de afstand tussen Admadow en Kismayo niet correct inschatten ondanks zijn voorgehouden profiel van een handelaar die heeft gewerkt tussen deze steden en deze afstand te voet geregeld diende af te leggen;
- ii) verzoeker kan de afstand van het traject naar het ziekenhuis van Dhobley niet inschatten hoewel hij dit traject al eens zou hebben afgelegd;
- iii) verzoeker verder bevraagd over de stad Afmadow kan geenszins correct aangeven dat de geitenmarkt in het oosten van de stad is gelegen en ook niet nauwkeurig kan aangeven waar de wijk Bulo Gunar is gelegen waarbij moet opgemerkt worden dat er geen namen van verschillende wijken van Afmadow werden teruggevonden via verschillende bronnen;
- iv) verzoeker kan niet antwoorden op de vraag wat men zou tegenkomen als men een kleine kilometer buiten de stad in de richting van het westen zou gaan, net buiten de stad, terwijl duidelijk op te merken valt dat er zich op een kleine kilometer afstand ten westen van de stad een kleine omheinde nederzetting te vinden is;
- v) verzoeker is niet op de hoogte van de locatie van de zendmasten die in een kleine cluster in het centrum van de stad terug te vinden zijn;
- vi) verzoeker weet niet dat de landingsbaan voor vliegtuigen ten noorden van Afmadow is gelegen;
- vii) verzoeker geeft zeer vage beschrijvingen aan van zijn voorbereiding van de voettocht van 115 kilometer doorheen het landschap van Jubaland met een kudde geiten in het licht van de aanwezigheid van agressieve en gevaarlijke dieren die vooral nog in Jubaland voorkomen wat de geloofwaardigheid van het door hem aangemeten profiel van geitenhandelaar verder ernstig onder druk zet;
- viii) verzoeker weet niet dat Harboole een dorpje of nederzetting is gelegen langs de route van Afmadow naar Kismayo en dat er net ten noorden van Harboole ook een (seizoensgebonden) stroom loopt die men dient over te steken onderweg naar Kismayo;
- ix) verzoeker kon niet antwoorden op de vraag waar hij precies belastingen moest betalen wat in schril contrast staat met zijn beweerd profiel van geitenhandelaar langs de route Afmadow – Kismayo waar er van hem verwacht mag worden dat hij perfect op de hoogte zou moeten zijn waar deze checkpoints zich bevinden wat niet het geval is. Daarnaast blijken verzoekers verklaringen dat hij een maandelijks vast bedrag moest betalen ook tegenstrijdig met de informatie in het verslag. Voorts kon verzoeker ook niet antwoorden op de vraag welke munteenheid (Somalische shilling) er in Somalië gebruikt wordt;
- x) het is opmerkelijk dat de informatie die verzoeker wel correct kon meegeven over Afmadow en de route vanuit Afmadow naar Kismayo allemaal terug te vinden is via google maps. De zaken die verzoeker niet correct kon meegeven is informatie afkomstig van andere bronnen wat doet vermoeden dat de informatie die hij wel correct kon meegeven hij zichzelf heeft aangeleerd en dit niet gebaseerd is op doorleefde ervaringen;
- xi) er wordt evenwel niet getwijfeld aan verzoekers etnische herkomst [Ogaden clan]. Hij spreekt Somali en kon bijvoorbeeld correct meegeven dat de eerste minister van Somalië Hamza Abid Barre van de Ogaden clan is wat zijn affiniteit met zijn clan aantoon. Er dient daarbij evenwel opgemerkt dat de Ogaden ook in grote mate voorkomen in onder andere Ethiopië en het oosten van Kenia en het behoren tot de Ogaden clan niet zonder meer betekent dat verzoeker de Somalische nationaliteit bezit;
- xii) De Belgische politiediensten hebben op verzoekers mobiele telefoon foto's teruggevonden van verzoekers Keniaanse paspoort, van zijn Keniaanse identiteitskaart en van een temporary permit uitgegeven onder de autoriteit van de Keniaanse migratiediensten wat verzoeker toelaat om als zakenman te reizen in Oost-Afrika en Zuid-Soedan. Verzoeker werd tijdens het persoonlijk onderhoud geconfronteerd met de vaststelling dat de Keniaanse identiteitsdocumenten op zijn naam en met zijn foto, in zijn mobiele telefoon teruggevonden werden. Er werd hem letterlijk gevraagd of hij beschikt over de Keniaanse nationaliteit, én er werd op gewezen dat hij daarover eerlijk moet zijn waarbij de commissaris-

generaal opmerkt dat verzoekers verklaringen omtrent de documenten die op zijn mobiele telefoon werden teruggevonden, hoegenaamd niet weten te overtuigen gelet op incoherenties en onaannemelijkheden.

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze bevindingen van de commissaris-generaal vinden steun in het administratief dossier en zijn pertinent en correct, zodat op grond daarvan terecht en draagkrachtig wordt besloten dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen over zijn beweerde Somalische nationaliteit en herkomst uit Afmadow en verplaatsingen tot Kismayo. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

2.2.4.5. Verzoeker volhardt in zijn verklaarde Somalische nationaliteit en herkomst alsook zijn vluchtrelaas. Hij stelt alles te hebben meegedeeld zoals van iemand met zijn profiel kan worden verwacht en rekening houdend met zijn algemene intelligentie en scholingsgraad. Verzoeker meent dat zijn verklaringen dienen te worden geïnterpreteerd vanuit zijn specifieke achtergrond, scholingsgraad en algemene kennis.

Met dit algemeen betoog toont hij evenwel niet aan dat er, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld.

Verzoeker verklaart dat hij is geboren in 1993, hij zeven jaar koranonderwijs heeft gevolgd, als waterbezorger heeft gewerkt en een jaar voor zijn vertrek als geitenhandelaar werkte waarbij hij de gekochte geiten te voet naar Kismayo bracht (persoonlijk onderhoud, p 8-9).

De Raad is alleszins van oordeel dat zelfs van een jonge, ongeschoolde of beperkt geschoolde man met zijn voorgehouden profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen en correcte verklaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde land en regio van herkomst, te meer gelet op de door verzoeker voorgehouden afgelegde verplaatsingen tussen Afmadow en Kismayo als geitenhandelaar. Bovendien houdt een beperkte scholing niet in dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast, minstens wordt dit niet aangetoond, of dat deze verzoeker zou verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoeker doorheen zijn persoonlijk onderhoud ruim de mogelijkheid kreeg zijn herkomst toe te lichten. Er werden hem zowel gerichte als open vragen gesteld die hem konden toelaten zijn bekendheid aan te tonen met zijn streek van herkomst en zijn onmiddellijke leefwereld. Er werd hierbij uitvoerig ingegaan op verzoekers eigen ervaringen. Noch uit het gehoor noch uit de bestreden beslissing blijkt dat ten aanzien van verzoeker, gelet op zijn profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Nergens blijkt dat van verzoeker werd verwacht dat hij over alle geografische, maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Somalië, en meer in het bijzonder zijn beweerde herkomst uit Afmadow, een gedetailleerde kennis bezit. Wel kan van verzoeker worden verwacht dat hij zijn herinneringen aan zijn eigen persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten en dat daaruit kan blijken dat hij is opgegroeid in Afmadow waar hij vanaf zijn derde levensjaar tot aan zijn vertrek naar België zou hebben gewoond. Zoals op omstandige en pertinente wijze uiteengezet in de bestreden beslissing, slaagt verzoeker hier echter niet in. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker vragen ontweek, verklaarde onwetend te zijn over bepaalde vragen en stelselmatig incorrecte antwoorden gaf. Dit alles getuigt niet van doorleefde ervaringen en waarnemingen die redelijkerwijze mogen worden verwacht van iemand die er vanaf zijn derde levensjaar, meer dan twintig jaar, zou hebben gewoond.

Waar verzoeker aangeeft onder immense stress te hebben gestaan tijdens zijn interviews door de asielinstanties en dat deze stress er potentieel toe heeft geleid dat hij enkele onduidelijke verklaringen heeft afgelegd, kan hij geenszins een ander licht werpen op verweerders terechte vaststellingen.

Immers is een zekere mate van stress en onbehagen inherent aan een gehoor, doch dit staat er niet aan in de weg dat van een kandidaat-vluchteling, die beweert een bepaalde nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit een specifieke regio, mag worden verwacht dat hij, correcte, accurate en doorleefde verklaringen aflegt over zijn herkomst.

Bovendien liggen in casu geen (objectieve) stukken voor ter staving van een immense stress waarmee een invloed ervan op verzoekers verklaringen wordt aangetoond. Zodoende kan niet zonder meer vastgesteld worden dat verzoeker niet in staat zou zijn om zijn herkomst op een accurate en doorleefde wijze uiteen te zetten en volwaardige, consistente, eenduidige, doorleefde verklaringen af te leggen..

Verzoeker onderneemt in zijn verzoekschrift verder geen enkele poging om de concrete betrokken bevindingen van de bestreden beslissing waaruit een gebrek aan kennis omtrent zijn onmiddellijke leefomgeving blijkt te verklaren. Verzoeker brengt geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de motieven van de bestreden beslissing, noch legt hij concrete en

geobjectiveerde elementen voor die de vaststellingen in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Daar verzoeker in zijn verzoekschrift in het geheel niet ingaat op de motieven van de bestreden beslissing, slaagt hij er ook niet in om de hierin vastgestelde onwetendheden, vage en ongeloof-waardige, incoherente verklaringen te verklaren of te weerleggen.

De bevindingen van de commissaris-generaal over verzoekers beweerde nationaliteit, herkomst en verblijf, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, blijven dan ook overeind en worden integraal overgenomen.

Het geheel aan verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, besluit de Raad samenvattend en in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt daadwerkelijk de Somalische nationaliteit te bezitten en daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Afmadow gelegen in de provincie Lower Juba en daar te hebben verbleven voor zijn komst naar België.

Aangezien verzoeker zijn regio van herkomst noch zijn Somalische nationaliteit aannemelijk maakt, kan evenmin geloof worden gehecht aan de concrete problemen die hij stelt daar te hebben ondervonden. De commissaris-generaal stelt terecht: *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit en nationaliteit van Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde nood aan bescherming die er onlosmakelijk mee verbonden is.”*

Daar geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Somalische nationaliteit en zijn beweerde regio van herkomst, is de argumentatie in het verzoekschrift over zijn vrees voor vervolging aldaar, het niet voorhanden zijn van een vluchtalternatief en de verwijzingen naar landeninformatie niet langer dienstig.

2.2.4.6. De Raad herinnert eraan dat de samenwerkingsplicht in hoofde van de commissaris-generaal pas volgt nadat de bewijslast in de eerste plaats bij de verzoeker is gelegd. Deze samenwerkingsplicht die op de schouders van de commissaris-generaal rust, doet dus geen afbreuk aan de verplichting van verzoeker om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen zodat de commissaris-generaal daarna in de mogelijkheid is om in samenwerking met verzoeker de relevante elementen van het verzoek vast te stellen. In casu, moet worden vastgesteld dat uit het administratief dossier duidelijk is gebleken dat de commissaris-generaal een degelijk onderzoek heeft gevoerd naar de elementen aangebracht door verzoeker, rekening houdend met de informatie over het verklaarde land van nationaliteit en de regio van herkomst.

In het licht van de omstandige en pertinente in de bestreden beslissing opgenomen motieven, is de kritiek in voorliggend verzoekschrift dat de commissaris-generaal niet alle beschikbare middelen heeft aangewend om andere nodige bewijzen te verzamelen, niet dienstig.

De commissaris-generaal besluit bijgevolg terecht: *“ Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit, waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en nationaliteit en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden.*

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud d.d. 13 februari 2024 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen, en dit zeker aangaande uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud zelfs uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde Somalische nationaliteit (NPO p 15). U werd bij aanvang van het persoonlijk onderhoud er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw werkelijke nationaliteit en/of eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond, leefsituatie en nationaliteit, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (NPO p 3). Door bewust de ware toedracht aangaande uw werkelijke nationaliteit, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u daadwerkelijk nood heeft aan internationale bescherming.”

2.2.4.7. Gelet op wat voorafgaat, is in deze niet voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan bijgevolg niet worden aangenomen.

2.2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.2.5.1. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op het aangevoerde vluchtrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij wordt geconcludeerd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde Somalische nationaliteit en beweerde herkomst uit Afmadow en verplaatsingen naar Kismayo waar hij zijn vluchtrelaas situeert, en hij geen duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke nationaliteit, herkomst en/of eerdere verblijfplaats voor zijn komst naar België.

2.2.5.2. Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Afmadow in Somalië, noch dat hij de Somalische nationaliteit bezit, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de procedure om internationale bescherming zijn ware nationaliteit en herkomst aannemelijk te maken. Hij heeft immers de verplichting om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Een loutere verwijzing naar een beweerde, maar niet aangetoonde, nationaliteit volstaat niet. Aangezien geen geloof wordt gehecht aan de door verzoeker voorgehouden Somalische nationaliteit en zijn beweerde regio van herkomst, zijn de in het verzoekschrift aangehaalde landeninformatie omtrent de situatie in Somalië en het betoog dat niet werd gemotiveerd over een vluchtalternatief niet dienstig.

Het komt de Raad verder niet toe om te speculeren over de werkelijke nationaliteit en verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat hij afkomstig is uit een land en/of regio waar geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land of deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er wordt in deze benadrukt wat de commissaris-generaal op het einde van de bestreden beslissing meegeeft: *"Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel- en Migratiebeleid op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Somalië, daar geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden Somalische nationaliteit- en herkomst."*

2.2.6. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien de asielzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

2.2.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

2.2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het commissariaat-generaal uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, hij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hij heeft zich steeds laten bijstaan door een advocaat, dit alles

in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het verklaarde land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden. Een schending van de materiële motiveringsplicht blijkt niet.

2.2.10. Waar verzoeker de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat in casu het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad doet in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

2.2.11. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf maart tweeduizend vierentwintig door:

H. CALIKOGLU,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT

H. CALIKOGLU